

10 września 1928 r.

URZĄD PATENTOWY

F 426 . 11/10²

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIIS PATENTOWY

Nr 7728.

Kl. 72 d 15.

Władysław Paciorkowski
(Warszawa, Polska).

Pocisk dwudzielny o śpiczastym końcu tylnym.

Zgłoszono 6 grudnia 1924 r.

Udzielono 14 czerwca 1927 r.

Zalety pocisków, zakończonych od tyłu i od przodu śpiczasto, były dawno znane, lecz pociski tego rodzaju nie znalazły zastosowania w praktyce. Obecnie używane pociski, zwłaszcza broni ręcznej, od tyłu są zakończone płaskiem, aczkolwiek tylna część w niektórych typach nieco się zmniejsza ku tyłowi. Pociski takie mają tę wadę, że dzięki powstającym przy locie ich wirom powietrznym i szkodliwym oporom znaczna część energii gazów prochowych pozostaje niewyzyskana, skutkiem czego szybkość lotu nie osiąga tej wartości, jaką by mieć mogła.

W celu zmniejszenia wspomnianych oporów wynalazek niniejszy ma za zadanie nadanie pociskowi najracjonalniejszego ba-

listycznie kształtu, przyczem dotyczy on pocisków już istniejących, którym w myśl wynalazku można nadać bardzo niewielkim kosztem kształt udoskonalony.

W tym celu na tylną część pocisku zakłada się kapturek metalowy, wewnątrz wydrążony, o śpiczasto-stożkowym kształcie (fig. 1). Połączenie go z pociskiem jest wykonane w pociskach typu płaszczonego w ten sposób, że końce tylne płaszcza po wstawieniu kapturka zostają pod prasą zawinięte i zaciskają między rdzeniem a płaszczem obrzeże kapturka (fig. 2); w pociskach broni ręcznej innego typu, tudzież w pociskach działowych, połączenie to skutecznie się w jakikolwiek sposób znany, stosowany w technice. Kapturek

ten posiada szereg otworów, zarówno u szczytu, jak i u podstawy (fig. 3, 4, 5). Otwory u szczytu są okrągłe, otwory u podstawy mają kształt półokrągłych lub krzywych szczelin, jak to uwidocznia rysunek. Celem tych otworów jest umożliwienie działania gazów prochowych w bardziej równomierny sposób na pocisk. Kapturek ten może być wykonany z dowolnego metalu: niklu, miedzi, stali i tym podobnych.

Przez założenie tego kapturka otrzymuje się pocisk dwudzielny o kształcie zaostrozonym z obu końców. Ilość prochu, zawarta w łusce, może nie ulec zmniejszeniu, gdyż pocisk w myśl wynalazku jest mniej głęboko osadzony w łusce.

Zastrzeżenie patentowe.

Pocisk dwudzielny o śpiczastym końcu tylnym, znamienny tem, że na tylny płask obecnie używanych pocisków zakłada się kapturek śpiczasty, wewnątrz wydrążony, z otworami umieszczonemi u szczytu i podstawy, wykonany z jakiegokolwiek metalu lub stopu, używanego w technice, który to kapturek jest połączony w jedną całość z przednią częścią pocisku, zapomocą zaciśnięcia pod prasą, albo też w inny znany sposób.

W. Paciorkowski.

Fig. 1.

Fig. 2.

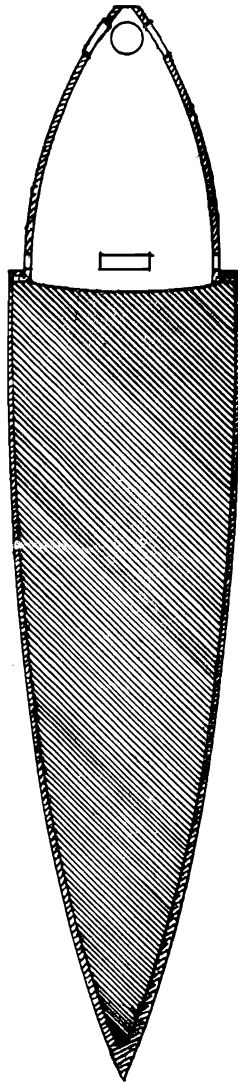

Fig. 3.

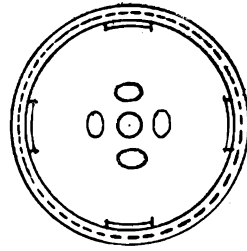

Fig. 5.

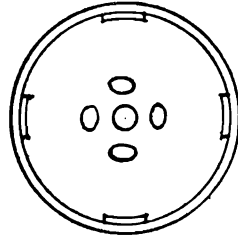

Fig. 4.

